

Seznam příloh

1.1 Rozhovor s Michaelou Beránkovou

1. Kde byly vaše první fotbalové začátky?

Ve svých 6 letech jsem začala hrát s klukama fotbal v obci Krhanice, nedaleko Benešova. Začínala jsem rovnou hrát za mladší žáky, přípravky tam v té době ještě nebyly. Následně jsem s nimi pokračovala až do svých 13 let. V posledním roce v Krhanicích jsem se zúčastnila kempu v Hradci Králové. Tam mě poprvé oslovili, zda bych nechtěla hrát u nich v Hradci čistě za ženský tým. Bohužel kvůli vzdálenosti, jsem s nimi odtřínovala pouze jeden trénink. Bylo to moc daleko na dojíždění. Následně se ozvala Slavie, kam jsem poslední sezónu u kluků 1-2x týdně dojížděla na tréninky. V té době nebyly ještě mládežnické holčičí týmy. Byl pouze A – tým a B- tým. Následující sezónu vznikl juniorský tým Slavie, kam jsem již přestoupila z mých domovských Krhanic. V juniorce Slávie jsem strávila 5 sezón, v té poslední jsem již měla střídavý start do týmu SK Nusle dnešní FK Dukla Praha ženy.

2. Kdy jsi začala hrát čistě za ženský tým?

První kontakt byl právě po absolvovaném kempu v Hradci s čistě ženským týmem. Můj první, ženský tým, se kterým jsem se, kdy setkala byla Slavie.

3. V roce 2011 jste přecházeli z SK Nusle pod hlavičku FK Dukla Praha. **Jak jsi vnímala tento přechod jako hráčka?**

Určitě velmi pozitivně. Dukla měla vždy dobré jméno, i co se týče její fotbalové historie. Hráli zde hráči jako Josef Masopust, který získal v roce 1962 ocenění pro nejlepšího hráče Evropy dále pak např. Petr Rada nebo Ladislav Vízek. V minulosti se na Stadionu Na Julisce hrály i velká utkání proti nejlepším týmům Evropy, takže jsme měli radost, že budeme součástí tak věhlasného klubu, jako je právě Dukla. Na Dukle se předtím oficiálně žádný ženský fotbalový tým nevyskytoval, takže jsme doufaly, že můžeme psát svou vlastní úspěšnou kapitolu na Dukle.

4. Na jaké vzpomínky nejraději vzpomínáš jako nejdéle sloužící hráčka v tomto klubu?

Vzpomínek je samozřejmě hodně, ale spíš bych chtěla zdůraznit, že mně sem dostala ta úžasná parta holek, se kterými jsem měla tu možnost v té době hrát. Potkávaly jsme se i mimo fotbal a vytvořily si vzájemná přátelství, která mají přesah až do dnešních dnů.

5. Co vnímáš jako největší dosavadní úspěch FK Dukla Praha ženy?

Určitě postup do 1. ligy žen v roce 2015/ 2016, kde se na poměru našeho rodinného klubu držíme již 6 sezón. Jsme klub, který si prošel od úplného tzv. pralese až do první ligy. Nejsme profesionální tým. Holky hrají při práci a studiu, což není jednoduché na propojení s nejvyšší ženskou soutěží.

6. Jak aktuálně vnímáš postavení ženského fotbalu ve společnosti?

Samozřejmě ten vývoj je dneska na úplně jiné úrovni, než když jsem například začínala s fotbalem já sama. V týmech jako Dukla nebo ABC Braník již jsou vybudované přípravné týmy čistě pro holky. Ta infrastruktura pro mládežnické týmy se vybuďovala hrozně rychle. Pomohly tomu i vytvoření reprezentačních výběrů.

7. Co vnímáš, že by pomohlo rozvoji ženského fotbalu v České republice?

Myslím si, že větší zájem o tento sport. Dodání více finančních prostředků a větší mediální podpora ze strany klubů i FAČR.

8. Jaký hráčský okamžik nebo okamžiky bys označila za svůj dosavadní vrchol?

Asi žádný (*smích*). Je hrozně těžký toto posuzovat, když ještě stále aktivně hraji. Třeba to ještě něco překoná. Jediné, co mohu s čistým svědomím říci je toto: „Jsem pyšná na to, že jsem stále stabilní hráčka prvoligového klubu. Udržuji se dlouhodobě na nejvyšší úrovni a mám práci, která mi toto umožňuje, za což jsem velmi ráda.“

9. Manažer Ondřej Havlas v našem rozhovoru měl otázku „Koho byste označil jako největší hráčskou legendu, popřípadě koho byste označil za největší ikony tohoto ženského klubu? On označili tebe. **Cítíš se jako legenda tohoto klubu?**

Nevnímá to tak. Jsem ráda, že tu jsem. Je pravda, že jsem na Dukle celou dobu a ten tým se postupem času měnil. Zažila jsem zatím v podstatě celou jeho prozatímní historii. Ale ne, nevnímám to. Možná, s delším odstupem času se to změní. V podstatě já a Ondřej Havlas jsme posledními pamětníky, co zažily tady u nás v klubu vše.

10. Jaké máš cíle do budoucna?

Hlavně být zdravá a stál sbírat další minuty v první lize žen jako aktivní hráčka.

1.2 Rozhovor s Evou Haniakovou

1. Proč se vaší láskou stal zrovna fotbal?

Pocházím z vesnického prostředí a zde se jiné míčové hry moc neobjevovaly. Fotbal byl v té době i historicky prvořadou zábavou na vesnicích. V mladším věku jsem závodně běhala a sjížděla na lyžích, takže celkově mě sport velice naplňoval. S přechodem do Prahy na střední školu jsem si ale musela vybrat a ten výběr byl fotbal.

2. Jaký okamžik vaší hráčské/ trenérské kariéry byste označila za Váš dosavadní vrchol?

Myslím si, že za jeden z vrcholů bych označila pozitivní propagaci ženského fotbalu, které se věnuji v podstatě celý život. Dostali jsme tento sport i do povědomí skeptiků a odpůrců, za což jsem ráda. Velice si vážím ocenění, které jsem dostala v roce 2014 od FAČR, a to byla Cena Václava Jíry¹. Mám také velkou radost, že hodně svěřenkyň, které jsem měla možnost trénovat se dostaly do dospělého fotbalu a hrdě reprezentují kluby v lize, zahraničí nebo popřípadě v české reprezentaci.

3. Jak vnímáte postavení ženského fotbalu v dnešní společnosti?

Samozřejmě jsme udělaly od prvního turnaje „O perníkové Srdce Mladého světa“ velký pokrok. Ve společnosti je tento sport mnohem lépe přijímán, z medializoval se a pomáhají tomu i dobré výsledky našeho národního týmu. Zmínila bych například účast na SheBelivesCupu konaném v USA, kde jsme remizovaly s americkým výběrem 0:0. S úspěchem jde samozřejmě všechno vždy líp, ale na ten klíčový úspěch stále ještě čekáme. Pomohla by nám kvalifikace na nějaký velký turnaj, ať evropského či světového formátu.

4. V jaké roli jste se cítila lépe hráčka nebo trenérka?

Pro mě jsou to dvě životní kapitoly, které absolutně nelze srovnávat. Vždy jsem dělala maximum pro tu danou věc a chtěla jsem ji dělat co nejlépe. Obě kapitoly mě naplňovaly hlavně z toho důvodu, že jsem se mohla pohybovat ve fotbalovém prostředí.

5. Co podle vás chybí v ženském fotbale v České republice?

Momentálně jako mládežnická trenérka vnímám úbytek dětí ve sportu. Moc nám nepomohla doba s Covidem-19. Hodně dětí se ke sportu již nevrátilo. V ženském

¹ Cena Václava Jíry – je FAČR každoročně udělována významným lidem, kteří se zasloužili o rozvoj českého fotbalu. Cena je udělována ve dvou kategoriích. E. Haniaková je obdržela jako první žena v historii.; Zdroj: (43)

fotbale, kdy ta komunita není v takovém počtu jako u kluků je ten dopad větší. Chybí např. ročníky 2012, 2013 kde ten úbytek děvčat je nevýraznější. Pak je i velká konkurence mezi sporty a ty děti nám přecházejí. Takže bych to shrnula, je menší zájem o ženských fotbal v mládežnickém věku.

6. Co byste označila za dosavadní úspěchy ženského fotbalu v české republice?

Na ten kolektivní u dospělé kategorie stále ještě čekáme. Naopak vnímám velmi pozitivně nárůst našich českých hráček v zahraničí. Například Kateřina Svitková, Klára Cahynová, Andrea Stašková atd. Pak bych chtěla zmínit vytvoření republikových výběrů v mládežnickém fotbale, který právě dopomáhají k tomu zmíněnému nárůstu.

7. Jak vnímáte FK Duklu Praha ženy a jeho příspěví do historie tohoto sportu?

Velice pozitivně. Dukla se snaží dlouhodobě vytvářet kvalitní podmínky pro hráčky, které např. neuspějí ve Spartě, Slavii nebo dalších klubech a dodávají jim nový impuls a možnost začít s fotbalem někde jinde. S Ondřejem Havlasem se znám řadu let a Maruškou Havlasovou (dříve Sůrovou), kterou jsem měla možnost trénovat a jejich práce za několik let sklízí své ovoce.

8. V roce 2022 jste napsala i knihu, která má název „Císařovna fotbalu“. Je to váš odkaz ženskému fotbalu?

Ne odkaz, spíš pomoc. Mým cílem v té těžké době, kdy jsem onemocněla byla vidina toho, aby po mně něco zůstalo. Celý život jsem sbírala různé výstřižky, plakáty, materiály z tohoto oboru a mé dlouholeté kariéry jako hráčky, teď trenérky a byla by škoda, kdyby se nic z toho nedochovalo pro další generace. Měla jsem to štěstí, že mi byly nápomocni takové kapacity jako Stanislav Hrabě, Lubomír Král. Tito dva skvělí autoři mi velice dobře pomohli ucelit všechny nahromaděné zdroje, kterých bylo nedostatek? (nikde z čeho čerpat) a vytvořili tuto knihu, která zase rozšíří povědomí o tomto sportu.

9. Máte za sebou nemalou hráčskou i trenérskou kariéru. Čeho byste ještě chtěla v ženském fotbale dosáhnout?

Člověk si moc nemůže moc plánovat tu svoji budoucnost. Ráda bych pokračovala v trénování mládežnických fotbalistek, pokud mi to zdraví dovolí. Dostala jsem i možnost jít učit tělocvik na základní školy. Dále bych chtěla pořádat množství mládežnických turnajů a sportovních akcí pro školní družiny. Celkově bych chtěla zůstat stále aktivní ve fotbalovém prostředí.

1.3 Rozhovor s Ondřejem Havlasem

1. Kde byly vaše první fotbalové začátky?

Moje první kopnutí do míče započalo v mých pěti letech v přípravné kategorii na Chodově. Shodou okolností na stejném hřišti, kde se hrál i náš první zápas ženského týmu pod hlavičkou FK Dukly Praha. Tehdy to hřiště nebylo jako dnes, krásně travnaté, ale byla to pouze škvára. Další má cesta vedla přes nedaleké Háje, byl to tým, který byl nedaleko Chodova. Měli lepší infrastrukturu i celkově ten tým byl na vyšší úrovni. Kolem jedenácti let jsem přestoupil na Spartu, kde jsem strávil dva roky a následně přišla čtyřletá pauza od fotbalu. V patnácti letech jsem se k fotbalu vrátil do týmu Tempo Praha, kde jsem následně prožil svou největší část mé fotbalové kariéry. Zde jsem si zahrál 5. nejvyšší soutěž v České republice což byl Pražský přebor. Kromě jedné sezony, kdy jsem si odběhl na roční hostování do Radotína. Pomyslný konec fotbalové kariéry skončil kolem mého 24 roku, kdy jsem si bohužel utrl oba křížové vazy. Následně hraní aktivního fotbalu se přesunulo do ústraní, a já se začal věnovat fotbalu z jeho jiné stránky.

2. Co byly vaše první kroky mimo roli aktivního hráče?

Po prvním utrženém křížovém vazy jsem začal spolupracovat s Jiřím Formánkem a začal trénovat klučičí kategorii do 13 let právě na Tempu. Tady bych označil své první trenérské začátky a byl to taky impuls k tomu si postupem času začít něco vlastního. Velmi mě pak lákala myšlenka organizace a trénování ženských týmů, které v té době nebyly tak běžné.

3. Jak jste se dostal k ženskému fotbalu?

Když jsem ještě pracoval v jedné maloobchodní firmě přes elektroniku, tak jsem se svým šéfem popouzeli k tomu, že bychom začali trénovat děvčata ve fotbale. Ani jeden z nás o tom vůbec nic nevěděl, ale velmi nás tato myšlenka zaujala. Tak jsem začínal s organizací přes inzeráty a letáky shánět děvčata hlavně z Prahy 6 a pak i ze všech ostatních městských částí. Tehdy šlo jen o děti ne o dospělé. Začínali jsme na školním hřišti na Dlouhém lánu, kde jsme organizovali první trénink pro děvčata. Tehdy jsme neměli žádné ambice zakládat klub, natož hrát zápasy. Ani jsme nevěděli, že to v té době jde. Po nějaké době se na jednom tréninku objevila hráčka Hanka Míková, která tehdy hrála za Říčany a nabídla mi, jestli bych jim tam s tím nechtěl pomoci. Tam už se jednalo čistě o dospělý ženský tým. Domluvili jsme se s jejich stávajícím trenérem, že jim tam pomůžu. Po sezóně mi to celé předal.

Psal se rok 2008 a na konci sezóny jsme tým z Říčan přesunuli pod hlavičky SK Nusle do Prahy, protože většina hráček byla právě z hlavního města. V Nuslích jsme strávili dvě sezony a postoupili do druhé ligy žen.

4. Proč jste přešli právě pod hlavičku FK Dukla Praha?

Přechod na Duklu se upekl v podstatě přes našeho trenéra Jana Podoláka, který trénoval náš ženský tým SK Nusle a současně byl asistentem u juniorského týmu na Dukle. Bylo to období, kdy ligové týmy dostaly podmínku od UEFA a následně od FAČR, aby vybudovaly ve svých klubech ženskou sekci. Dukla v sezóně 2011/2012 postoupila od roku 1993 zpět do nejvyšší soutěže, a tak se jí tato podmínka týkala. Napojením na legendy klubu jako Günter Bittengela, Petra Fišara a dalších se podařilo tuto věc zrealizovat. V sezóně 2011/2012 jsme už startovaly ve druhé nejvyšší ženské soutěži jako FK Dukla Praha.

5. Jak vnímáte pozici týmu FK Dukla Praha v hlavní městě z historické důležitosti?

Posledních osm let se držíme v nejvyšší soutěži. V Praze jsou celkově 3 ženské týmy co hrají 1. ligu žen, což se o jiných městech v České republice říci nedá. Co se týče dalšího přispění, tak jsme dokázali vybudovat jednu z největších základen dívčího fotbalu v Praze. To se o jiných pražských ženských týmech mimo Sparty a Slavie říci nedá. Dlouhodobě se držíme jako číslo tři v Praze a snažíme se nabídnout odcházejícím hráčkám právě z těchto dvou top klubů Prahy stejné podmínky, co měly tam.

6. Jaká je spolupráce s mužskou sekcí FK Dukla Praha v průběhu let?

Ženský úsek byl již od začátku spíše ve spojení s mládežnickou sekcí než přímo s muži. Zde to propojení do mládeže např. na spojené tréninky přípravek nebo společné pořádání akcí funguje. Muži spíš jen využili této příležitosti a přibrali nás pod Duklu. Spolupráce s mužskou probíhá hodně sporadicky. Pokud ale přijdeme z naší strany s iniciativou, tak nám většinou vyjdou vstříc. Jediné privilegium máme v tom, že některé zápasy našeho ženského a-týmu máme možnost sehrát na hlavním travnatém hřišti na stadionu Na Julisce, což je pro nejvyšší ženskou soutěž fajn a pomůže to i po finanční stránce. Nemusíme pronajímat jiné hřiště z vlastních zdrojů.

7. Ženský tým Dukly Praha v minulém sezóně 2021/2022 oslavily svých první 10 let na Dukle, jak byste je zhodnotil?

Asi bych rozdělil tuto otázku na dvě odpovědi. Oddělil bych dospělý tým a mládež. Z dospělé kategorie jsme dokázali využít potenciálu trenérů Jana Podoláka a Michala Kolomazníka a posunout je do Sparty a Slavie. Druhý bod je již zmiňované udržení nejvyšší soutěže. Po 4 letech na Dukle jsme si to konečně vybojovali a držíme to stále oproti jiným pražským klubům. Postupně liga žen jde pořád kupředu a je i trochu zázrakem, že neprofesionální tým, kde hráčky nemají profesionální fotbalové smlouvy se zde stále drží.

Od první sezony na Dukle se nám podařilo během pouhých čtyř let zkompletovat celou mládež, což znamená že jsme měli zastoupení týmů od kategorie přípravek (děti od 6 let) až do juniorek (mládež do 19 let). Udržujeme nejvyšších soutěže ve všech kategoriích. I když v juniorském týmu jsme se tam teď po dlouhé době zase vrátili. Celkové udržení těch nejvyšších soutěží v mládeži je pro nás důležité a v dlouhodobějším horizontu se nám to dařilo. Poslední, co bych chtěl vyzdvihnout je výhra v poháru dorostenek v sezóně 2017/2018, kdy jsme porazili ve finále juniorky Hradce Králové 0:1.

8. V minulosti jste řekl, že výchova hráček je pro vás klíčová, daří se to za ty léta vychovávat hráčky pro ženský tým?

Jak jsme řekli, jsme třetí tým v Praze. Pokud se u nás objeví rozdílová hráčka, která by měla potenciál hrát za náš A-tým, tak si toho všimnou již v mládeži trenéři ženských týmů Sparty a Slavie a hráčka odchází. Toto je logický krok pro vývoj těchto talentovaných hráček. I tak se nám daří vychovávat hráčky pro Duklu, ale není to v takovém měřítku. Sparta nebo Slavie vychovávají 4 až 5 hráček za ročník. My třeba jen 2 za dva roky. Kdybych měl jmenovat příklady našich odchovankyň, z ročníku 2000 to byla Nela Houbová, dále z ročníku 2004 bychom mohli jmenovat Nicol Holečkovou nebo Nicolu Pergnerovou a další nám teď pomalu dorůstají.

9. Co vnímáte jako největší úspěch ženského týmu FK Dukly Praha za celou jeho dosavadní historii?

Postup do nejvyšší soutěže v roce 2015/ 2016. I díky tomu, když jsme museli sehrávat dvojutkáni baráže s posledním týmem nejvyšší soutěže. Tehdy naším soupeřem byla Zbrojovka Brno a oba zápasy skončili remízou. V Brně jsme odehráli zápas v poměru 1:1. Doma utkání skončilo 0:0 a díky vstřelenému gólu na hřiště soupeře jsme postoupili do 1. ligy. Byl to emociální zážitek pro všechny hráčky i celý klub.

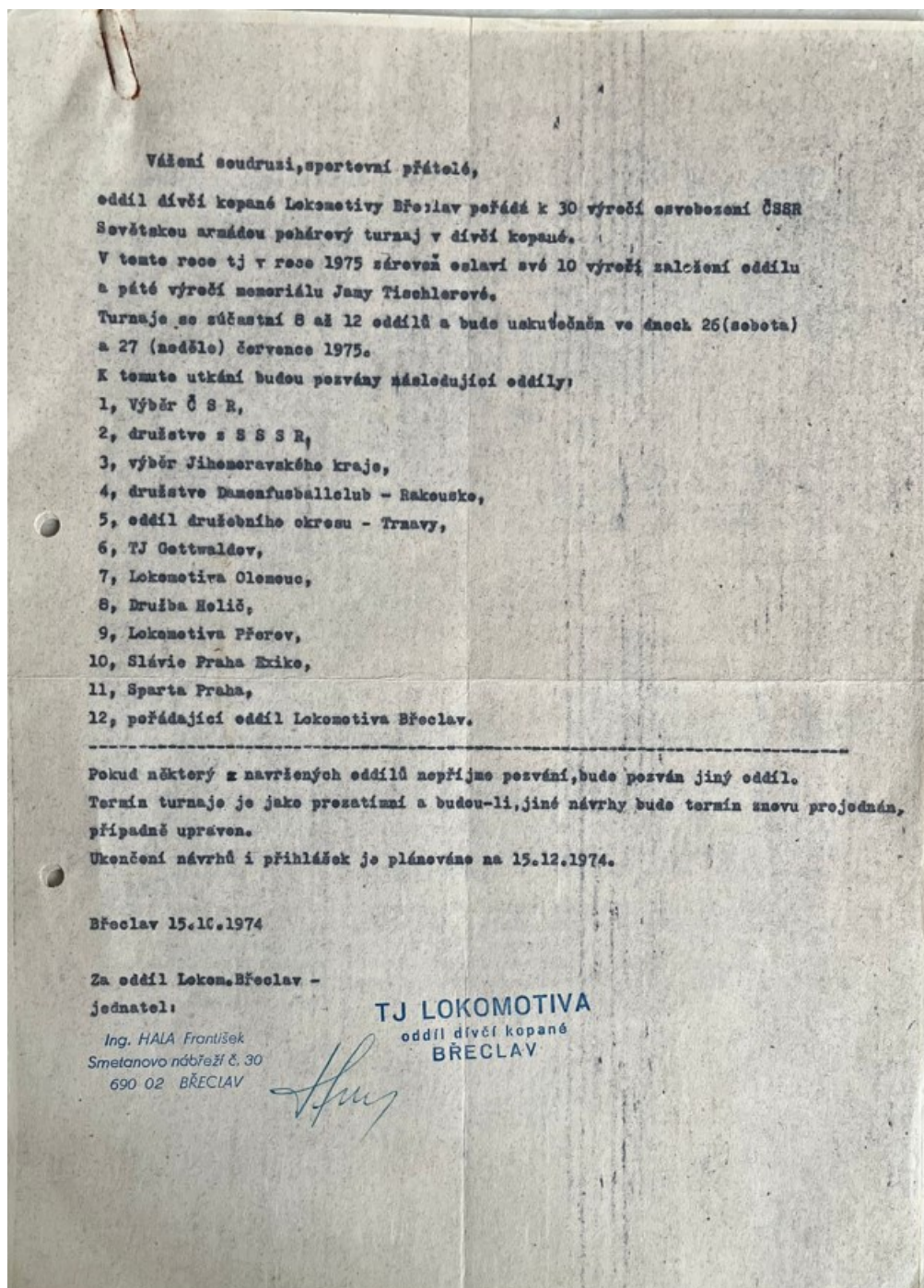
10. Koho byste označil jako největší hráčskou legendu, popřípadě koho byste označil za největší ikony tohoto ženského klubu?

Nechtěl bych jmenovat jednu ale dvě. První je Michaela Beránková, která hrála již posledních půl roku v SK Nusle. Dodnes je hráčkou ženského a-týmu a kapitánkou mužstva. Druhou bych chtěl jmenovat Lenku Dolejšovou, která se na Dukle pohybovala od roku 2014 a patřila mezi brankářskou oporu ženského týmu do konce minulého roku.

2 Archiv

2.1 Archiv E. Haniakové

15. 10. 1974 listina o uspořádání dívčího turnaje organizovaném ČSSR armádou

Obrázek 1; Listina 1/2

Návrh organizace turnaje v dívčí kopané k 30 výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou.

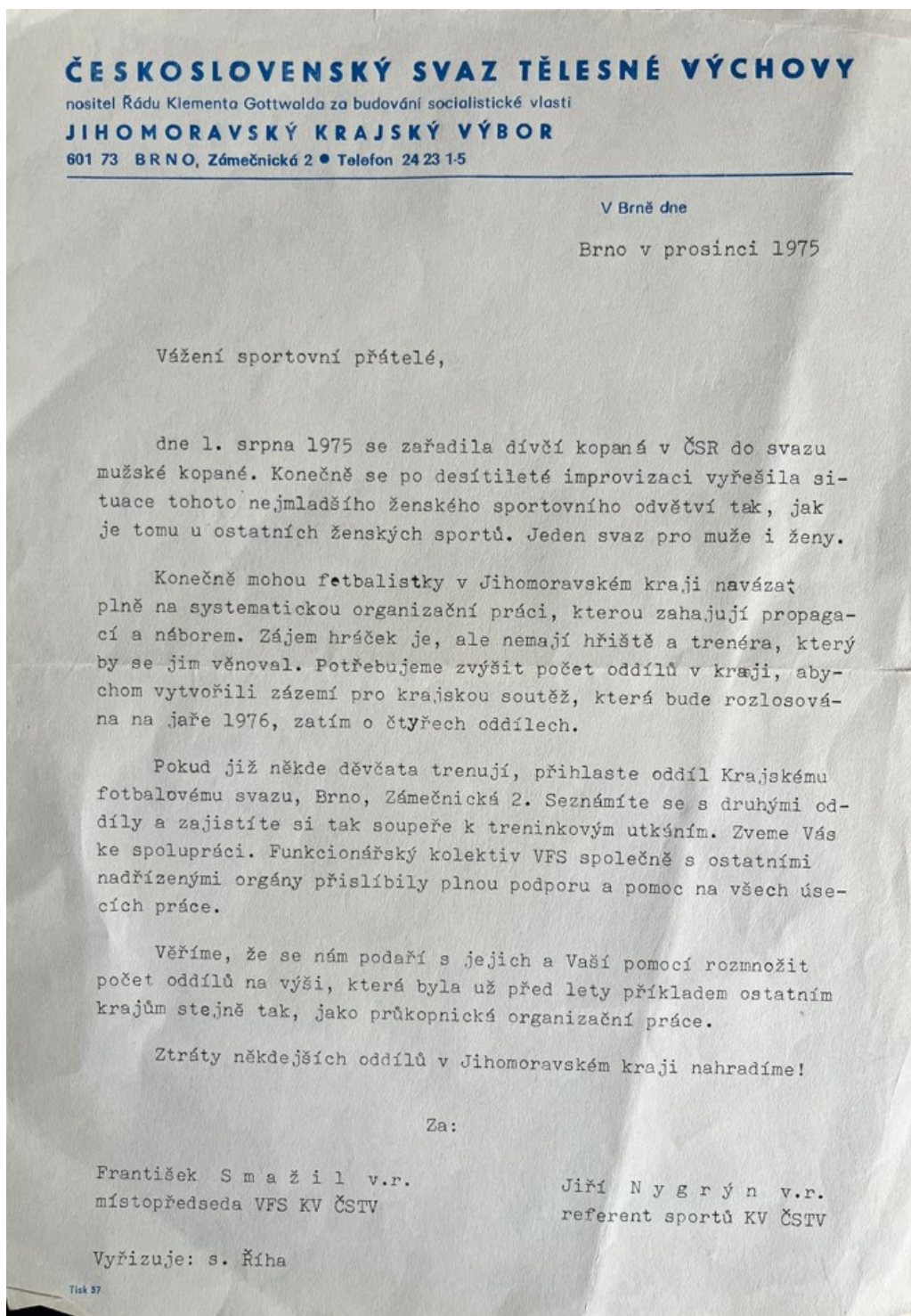
- 1, Pořadatelem turnaje je oddíl dívčí kopané Lokomotivy Břeclav pod patronátem OV ČSTV a
- 2, Utkání se budou hrát na (dvou) třech hřištích v místě Břeclavi (případně blízkém okolí) po čtyřech ústředních.
- 3, Výber pro pořádání a řízení turnaje bude sestaven následovně: Zástupce pořádající jednoty a oddílu, zástupce OV ČSTV, zástupce KV ČSTV a zástupce ČOV ČSTV.
- 4, Zahájení a rezervování 8,00 - 8,30, odchod na další hřiště 8,30 - 9,00 hod. Zástupciúčastnických oddílů si vylosují čísla 1 až 12 (8) a budou hrát rezervávky v následujícím pořadí: (1-3, 2-4), (5-7, 6-8), (9-11, 10-12) tedy skupiny I, II, III.
- 5, SOBOTA - 26. 7. 75 dopoledne rezervávky po 30 min. poledn- od 9,00-10,30 hod skupiny (1-3), (5-7), (9-11), od 10,30-12,00 hod. (2-4), (6-8), (10-12). Polední přestávka od 12,00 do 14,00 hod.
14,00 - 15,30 hod. poražení ze skupin I, II, III.
15,30 - 17,00 hod. vítězové ze skupin I. II. III.
Tímto by byly určeny pořadí ve skupinách 1 až 4,
- 6, V neděli 27. 7. 75 by se hrálo na čtyřech hřištích (a, b, c, d,) Zahájení v 8,00 hod. Hráli by každý s každým ze skupin I. II. III. a to první s prvním, druhý s druhým atd. nímě prvními ze skupin kteří by hráli finálové utkání, které by se hrálo 40 min. po. Na třech hřištích od 8,00 - 9,30, (9,30 - 11,00), (11,00-12,30), 12,30-14,00 hod. Finálové utkání o 1 až 3 místo, 8,00 - 10,00 (10,30 - 12,30) postupně I. III. a II. - I. 12,30 - 14,00 hod. od 14,00 - 16,00 poslední skupina II. - III. Od 16,15 do 17,00 vyhlášení vítězů a předání cen.
Nedělní dehrávání by byly následně:
První z každé skupiny by hráli o 1 až 3 místo
druzí z každé skupiny - " - 4 až 6 místo
třetí z každé skupiny - " - 7 až 9 místo
čtvrtí z každé skupiny - " - 10 až 12 místo
- 7, V případě nerozhodného výsledku bude kopáno 5 pokutových kopů, každý pokutový kop střelí jiná hráčka, pak postupně až do konečného určení. Brankařkou sčítává hráčka která dochytila utkání.
Střídání a ostatní organizace sčítává podle soutěžního řádu dívčí kopané.
- 8, Na turnaji budou předány tři ceny, z nichž první bude trvale putovní pohár, za nějž bude vždy předána upomínka s vyznačením ročníku turnaje. Ostatní ceny pokud budou předány budou mít charakter upomínkového předání. Dále budou předány diplomy a vlajky nejméně 6 účastníkům, budou také připraveny drobné upomínkové předání pro: 1, nejlepší hráčku, 2, nejlepší střelkyni, 3, nejlepší obrádkyni, 4, nejlepší brankařku.
Vítěz turnaje má právo účastnit se VI. ročníku memorálu Jany Tischlerové.
Vrácení poháru před pořádáním dalšího ročníku memorálu, případně jeho poškození řídí se podle soutěžních pravidel dívčí kopané.
V případě účasti 8 oddílů by byla organizace turnaje úměrně upravena.
Případné připomínky zašlete co nejdříve, abychom mohli do 1.1.1975 vydat definitivní organizaci turnaje.

Břeclav 21.10.1974.

TJ LOKOMOTIVA
oddíl dívčí kopané
BŘECLAV

Obrázek 2; Listina 2/2

1. 8. 1975 dokument o zařazení ženského klubu DK do svazu mužské kopané v ČSSR

Obrázek 3; dokument 1975

2.2 Týdeník Mladý svět

Report z prvního turnaje „O perníkové Srdce Mladého světa“ z roku 1966

Obrázek 4; Mladý svět 43/1966

Zpráva o posledním 24. ročníku turnaje v týdeníku Mladý svět

Fotbalistky v Praze

Už po čtyřladvacáté budou bojovat nejlepší československé fotbalistky o perlovou ardu Mladého světa. I letos budou jejich soupeřkami zahraniční družstva. Po sedmi letech se tradiční turnaj vrátil znovu do Prahy. Tentokrát se sjela pořadatelství TJ Mladý Svět 6, jejíž tým startuje v naší největší soutěži. Ve spolupráci s naší redakcí je připraven na dny 17.—18. srpna třídenní program.

Kde bude startovat?
Stejně jako v předcházejících ročnících bylo posvátné šest družstev. Z domáckých to budou oba mistři národních soutěží — Sparta Praha a SK Sloplast Trnava, dále pak reprezentativní tým juniorek ČSFR a dosud nejuspěšnější účastník historie turnaje pražská Slavia. Zahraniční účastníky budou výběr Moskvy, který vloni bojoval o největší umístění, a národní násobný účastník. Šťastě polský Czarny Sosnowiec.

Sparta disponuje dnes nejlepším hráčským kádrem v ČSFR a stejně jako v kopané mužů tvoří základ naší reprezentace. Spartyanky zohrály i v dresu s mistrem Slovenska a staly se tak i přebornicemi Československa. Trnava je nejúspěšnějším slovenským týmem v posledních letech a po neúspěchu v loňském ročníku Šťastě je odhodlána napravit letos svou pověst.

ZDANONIA

Juniorový reprezentační tým se stal v posledních dvou minulých ročnících osobou turnaje a navíc bude obhajovat loňské prvenství. Vedoucí družstva a zároveň sekretář ČSFR František Šahaňa spolu s trenérem Jím Paříškem z pražské Slavia a Jiřím Houškou ze Slavia Hradec Králové vyberou reprezentanty ze všech týmů, které u nás hrají mistrovské soutěže. Start „reprezentativní zálohy“ má význam pro další rozvoj naší ženské kopané, neboť nabízí možnost ověřit si umění téměř dvacetí mladých hráček. Několik juniorek doplnilo předloží i vloni po startu na Štěrce naše „žáko“ — Pražská Slavia skončila v 1. lize jako druhá za Spartou a po loňské absenci (první v historii turnaje) bude znovu bojovat o nejlepší umístění.

Kopané žen má v Polsku velkou tradici a Czarny Sosnowiec patří k jejím nejlepším reprezentantům.

V Sovětském svazu prožívá ženská kopaná v posledních letech obrovský vzrůst. V extralize hraje 18 celků, 1. ligu hraje stejný počet týmů a ve 2. lize startuje 12 družstev. Dále se hraje řada republikových, krajských a městských soutěží. Výběr Moskvy, který k nám přijede, skončil před třemi měsíci na druhém místě silně obsazeného turnaje ve Strasbourgu, kde hrály týmy z Polska, Francie, NDR, Švédska, Švýcarska a Maďarska.

Amaterské ardy
Aby byl vyčet týmů, které se

v rámci turnaje představí, úplně nesmíme zapomenout na družstvo amaterské. Tedy na fotbalistky, které hrály od blízka postupovou soutěž. Startovalo 34 oddílů a do finále se probojovaly stejně jako loni fotbalistky TJ družstevní závod Hvozdi a sympatické učence z Olomouce, přesněji řečeno Kotěta. Loni byly úspěšnější hráčky Hvozdi, letos totiž Olomoučanky po odvete.

Kdy a jak se hraje
Šest týmů je rozděleno do dvou skupin po třech, kde hraje každý s každým, v závěru se pak utkají o konečné pořadí vítězové, druhí a třetí. První dvojička se hraje na hřišti TJ Bukavčovačská závody Dobříš (pátek odpoledne), záhy po ní ovšem dvacíti na stadionu TJ Vodní stavby Hostivař v Praze 10 (tramvaje č. 10, 14 a 22 — stanice nám. J. Maršala). Skupina A: Juniorky ČSFR, Trnava a Sosnowiec. Skupina B: Sparta, Moskva a Slavia. Pořadí zápasů: Pátek 17. 8. (Dobříš): 16.30 Sparta—Moskva, 18.00 Juniorky ČSFR—Trnava, Sobota 18. 8. (Hostivař): 10.00 Trnava—Sosnowiec, 11.30 Moskva—Slavia, 17.00 Juniorky ČSFR—Sosnowiec, 18.30 Slavia—Sparta, Neděle 19. 8. (Hostivař): 9.30 utkání o 3. místo, 11.00 finále amatérek, 12.00 utkání o 3. místo, 14.00 finále turnaje.

Sponzori letošního šťastě: SAZ, KA, Komerční banka Praha, Konzervárny a drogerie Ústí nad Labem, Mladý svět, Vladimír Kotěta

Co je interlingua?

Společný mezinárodní jazyk je bezpochyby užitečný. Je ale nejlepším řešením angličtina? Vždyť přirozené jazyky — a tedy i angličtina — jsou studijně náročné pro své četné nepravidelnosti.

napí angličtina čte slova jinak, než je píše.
Jazyky uměle, jako jsou esperanto a ido, jsou několikrát snadnější než jazyky přirozené.
Mezinárodní jazyk by měl obsahovat slova společná co největšímu počtu jazyků světa. V evropských jazycích — ale i v jiných — náslepneme mezinárodní slova původu latinského a řeckého.
V rámci orientálních jazyků jsou jen zdroje místně omezené: klasická čínština, indický sanskrit a arabština, resp. perština. Rozhodně bychom se ale nikomu nezavděčili vytvořením jazyka, který by obsahoval z každé kulturní oblasti světa něco — bylo by to proti jazykovému cíli. Rozhodně se proto jen pro oblast latinského jazyka.
Latina jako mezinárodní jazyk by měla prestiž jazyka ztělesňujícího společnou evropskou kulturu. Byla by tedy neutrální stejně jako jazyk umělý. Latina je však obříská, neboť je to jazyk přirozený.
Optimálním kompromisem by tedy byl umělý jazyk s latinskou a řeckou slovní zásobou. A takovým jazykem je právě INTERLINGUA. Vypracoval ji kolektiv jazykovedců financovaný americkou miliónkami, přičemž tento jazyk byl publikován v USA v roce 1951. To byla i jediná výjimka, kdy se jazykovedci angažovali ve věci umělého jazyka.
Jinak se totiž jazykovedci stále odvracejí od toho, aby mezinárodní dorozumívání vyřešili ve prospěch většiny lidí. Totiž, jazykovedec sám pro sebe nějaký umělý světový jazyk vůbec nepotřebuje! — V důsledku tohoto přístupu jazykovedci jsou pak umělé jazyky všeobecně považovány za „lantarinství“.
Chceme-li s tím něco udělat, musíme se „arnéle“ postavit proti těm, kterým současný stav v dorozumívání vyhovuje. A s interlinguou se „nuboho lat nemu-

šine“! Vždyť studium interlingua nám poslouží i k dobrému portumění mezinárodním slovům. A to by bylo obrovské výhoda pro anglicky mluvící země. Totiž angličtina má mnoho slov latinského původu a lidé je zvládají ty prve až při školní výuce. Interlingua jakožto jazyk vzdělávací a se tedy mohla stát jejich druhým jazykem!
A dále, interlingua je pasivně srozumitelná pro západní románské národy — a to je asi půl miliardy lidí!
PhDr. ing. Karel Podraz

Největší přání

K mezinárodním aktivitám převážně tubního vyplnění Československé televize patří aktuální odvysílání dvou českých filmů: tím prvním byla Šťastě Šimčetina s klasickou, jejíž televizi premiéra s

konala současně s tou opožděnou (o 21 let) na plátnech kin. A druhým byl dokumentární film NEJVĚTŠÍ PŘÁNÍ.
Jan Špáta, mistr českého dokumentu, tedy filmy už píše tři cet let. Po omdělení autorských krátkých filmech se vloni v létě pustil do svého prvního celovečerního dokumentu o mladých lidech. Je to už druhý Špátovo Největší přání; černoš bílý krátký film s tímto názvem natočil v roce 1964. Černobílý materiál použil do teoretického reálného filmu, čímž dosáhl velice zajímavého a lehkého přehledu pševního arzenálu; co obávají i od mladáji dnešní dvacetiletí, a co i před 26 lety přáli jejich rodiče. Špátovo se podařilo vyhledat ti z aktéři černobílého filmu a do víme se, jak dálece se jejich 8 votní přání vyplnila.
Na hlavní otázku „Jaké je ve še největší životní přání?“

Jan Špáta ve své knize
Foto: Filip Šimek

Obrázek 5; Mladý svět č. 33/1990

2.3 Časopis Fotbal lady

Srpnové vydání časopisu Fotbal lady z roku 2010

Obrázek 6; Obálka Fotballady 2010

10.11.2011 obálka časopisu Fotbal lady na hlavní stránce hráčky klubu FK Dukla Praha

Obrázek 7; obálka LadyFotbal 2011

2.4 SK Nusle/ FK Dukla Praha ženy

První týmová fotografie SK Nusle

Obrázek 8; SK Nusle; zdroj: časopis Fotballady vyd. 10-11 2010

Týmová fotografie FK Dukla Praha ženy ze sezony 2012/2013

Obrázek 9; Týmová fotografie 2012; trenér Jan Podolák (dolní řada; čtvrtý z leva)

13. 6. 2015 fotografie z postup do 1. ligy žen

Obrázek 10; Postupová fotografie FKD; fkdukla.cz

Nejdéle působící hráčka ženského týmu FK Dukla Praha kapitánka Michaela Beránková

Obrázek 11; Michaela Beránková; FAČR

1. 3. 2022 Radost z postupu do semifinále poháru žen. Duklačky porazili 1. FC Slovácko v poměru 1:2 a postoupily vůbec poprvé do této fáze soutěže.

Obrázek 12; Postup do semifinále FKD; fkdukla.cz

Poslední týmová fotografie týmu FK Dukla Praha pro sezonu 2022/2023

Obrázek 13; Týmová fotografie FKD 2022/23